

Amts 2den Valgfreds (Reis), har den ærede Ordfører slet ikke givet Svar paa. Han fremsatte kun til Slut nogle Bemærkninger om Demokratiet og sagde, at det gjorde ham ondt for mig gamle Demokrat, som nu havde mistet alt demokratisk Blod. Jeg vil sige den ærede Ordfører, at jeg bryder mig overordentlig lidt om, hvad han mener om mit demokratiske Sindelag; det vil jeg tage med al Sindsro. Jeg har tilhørt Demokratiet adskillige Aar, før den ærede Ordfører var i Stand til — for at bruge et Udtryk, der er faldet her i Tinget ved en tidligere Beslutning — at gøre sit Toilette. Jeg imponeres ikke af den Art Domme om, hvorvidt jeg er Demokrat eller ikke. Jeg har tilladt mig i Anledning af Talen om Baretægtsfængslingers Behandling at meddele de Erfaringer, jeg havde gjort i et københavnsk Fængsel, som blev meget benyttet, nemlig Fængslet paa Christianshavn, og Rigtigheden af mine der gjorte Erfaringer har ingen, hverken den ærede Ordfører eller andre, modsiget. Men jeg har jo samtidig erkendt, at der kunde være Undtagelser fra de Erfaringer, jeg har gjort, og jeg har ikke paastaet, at Baretægtsfængslingernes Behandling her i Landet var, som Behandlingen burde være. Jeg kunde jo ikke paastaa det, da jeg mere, før jeg vistnok sige, end noget andet Medlem her i Salen har bidraget til, at der sidder en Kommission, som arbejder paa at tilvejebringe en helt anden Tilstand med Hensyn til Baretægtsfængslets Anvendelse og Baretægtsfængslingernes Behandling. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgfreds (Svend Høgsbro) antydede, at Baretægtsfængslet bruges nu i alt for høj Grad for at fremlægge egen Tilstaaelse. Men denne Tilstand komme vi først for Alvor bort fra, naar vi komme til en Ordning af hele vor Strafferetspleje, hvorefter der lægges Liden eller slet ingen Vægt paa egen Tilstaaelse, hvor Sagen bliver den, at det offentlige, naar en Person tiltales, skal tilvejebringe de fornødne Beviser mod ham, og man ikke som nu kan bruge den sigtede som et væsentligt Bevismiddel. Naar vi komme til en saadan Ordning, saa vil Baretægtsfængslets Anvendelse og Baretægtsfængslingernes Behandling blive ganske anderledes end nu. Derfor har ogsaa jeg ydet mit Bidrag til, at vi kunne saa vor Strafferetspleje omdannet og komme bort fra Tilstande, som give os Grund til at flage. Men derfor mener jeg ikke, at man tjener en god Sag ved Overdrivelser. Man klarer heller ikke Sagen ved, som det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgfreds gjorde, at give Referater af forskellige kriminelle Tilfælde; thi her gælder det jo

særlig, at den anden Part ogsaa maa høres, og paa et ensidigt Referat, som ikke her kan kontrolleres, lader der sig ikke bygge. Jeg vil tilføje, at hvor human man end er, saa tør Humaniteten dog ikke gaa saa vidt, at man bliver forbrydervenlig i en Grad, som er truende for Retssamfundets Sikkerhed. Forbrydervenlighed har intet tiltalende for mig. Jeg mener, at man bør have Samfundets Krav paa Retsikkerhed, paa Lovens Opretholdelse, samtidig med Hensynet til de sigtede Personers humane Behandling.

Jeg har endnu kun en Bemærkning til den ærede Ordfører. Han beskyldte mig i Lørdags for, at jeg havde citeret ham urigtigt, og der er intet, jeg nødigere vil med Tøje kunne beskyldes for end at anføre Andenmands Udtalelser paa en ukorrekt Maade. Det var urigtigt, sagde den ærede Ordfører, naar jeg havde ytret, at dette Forslag var Resultatet af et aarelangt Arbejde af Forslagsstillerne. Han havde kun sagt, som der staar i Tidenden: „Aarsagerne til Lovforslagets Fremkomst maa søges i et Dnske, som mine Venner og jeg havde haft i Aarevis forinden“. Denne Udtalelse har jeg forstaaet saaledes, at det Dnske, som den ærede Ordfører og hans Venner have haft i Aarevis, ikke var et dødt Dnske, men at det var et levende og virksomt Dnske, og det betyder jo her, hvor Talen er om et Landsarbejde, at den Sag, Dnsket har angaaet, har sysselsat de ærede Medlemmers Tanker i Aarevis, saa jeg tror mig berettiget til at sige, at den ærede Ordfører ved Forslagets Indbringelse har meddelt, at her fremlagde han paa Tingets Bord Frugten af hans og de andre Herrers aarelange Arbejde. Det synes, at det ærede Medlem har en anden Opfattelse end jeg af, hvad Logikken kræver; men min Logik kan ikke forenes med den stærke Udtalelse, hvormed han i Lørdags sigtede mig for at have citeret falsk. Efter den Oplysning, jeg nu har givet, vilde under mere udviklede parlamentariske Tilstande den ærede Ordfører have gjort mig en offentlig Uidskyldning. Men det venter jeg ikke; det højeste, jeg tør vente, er, at han vil tie stille og tænke over sine egne Ord.

Justitsministeren (Rump): Naar den ærede næstsidste Taler refererede en Del af Indholdet af de 3 Sager, han ønskede at gøre Tingets Medlemmer bekendte med ved at fremlægge dem her, kan jeg dog ganske bestemt forudsætte, at han ikke har ventet, at jeg skulde komme nærmere ind paa dem. Saafremt noget saadant som det, disse Referater gik ud paa, skulde være forekommet i vor kriminelle Retspleje, vil jeg stemple det,